

РЕШЕНИЕ

№ 23336

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8078** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез юрисконсулт М. Г., срещу Решение от 25.06.2024 г., постановено по НАХД № 12518/22 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав. Моли решението да бъде отменено като бъде потвърдено издаденото от касатора Наказателно постановление /НП/. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

С процесното наказателно постановление /НП/ № 22-4332-014971/09.08.2022 г. на И. П. е наложена глоба в размер от 100 лв. за това, че на 24.06.2022 г. управлява мотоциклет „К. 3 1000“ – негова собственост, без да притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. Същото, според административния орган, следва да бъде управлявано от водач с категория А, а И. П. притежава придобити

категории М, В, В1, АМ, А1, А2.

На И. П. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 02.07.2022 г., в който са посочени марката, моделът и регистрационният номер на мотоциклета.

Представено е свидетелство за регистрация на въпросния мотоциклет /л. 6 по НАХД 12518/22 г. по описа на СРС/, в което за максимална мощност е отбелязано – 93 киловата (Р.2). Обемът на двигателя е 953 куб. см. (Р.1). Максималната скорост, която мотоциклетът развива, е 242 км/ч (Т), съгл. унифицираните кодове по см. на приложение 1 от Директива 1999/37/ЕО от 29.04.1999 г.

От представените доказателства е видно, че И. П. притежава свидетелство за управление на МПС – М, В, В1, АМ, А1, А2.

Представени са заповеди за компетентност /задна корица по НАХД 12518/22 г. по описа на СРС/.

От правна страна съдът намира следното:

С оглед представените заповеди от 10.07.2017 г. и 02.12.2021 г., издадени съответно от Директора на СДВР и от Министъра на вътрешните работи, съдът намира, че Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Между страните не е спорно, видно от заявеното в жалбата, а това се потвърждава и от представения АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, както и от СУМПС, че водачът на МПС И. П. не е притежавал категория А, а е имал категория М, В, В1, АМ, А1, А2. Спорен е въпросът в коя категория попада въпросното МПС – мотоциклет „К. 3 1000“, съгл. изискването на чл. 150а от ЗДвП.

Категоризирането по чл. 150а от ЗДвП, съгл. ал. 2, е формулирано по следния начин:

За определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви:

категория АМ - мотопеди - двуколесни или триколесни превозни средства с конструктивна максимална скорост не по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, букви "а" и "б" от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L1e и категория L2e), с изключение на тези с конструктивна максимална скорост, по-малка или равна на 25 km/h, и леки четириколесни превозни средства, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "е" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L6e);

2. категория А1:

а) мотоциклети с работен обем на двигателя не повече от 125 cm³, с максимална мощност не повече от 11 kW и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,1 kW/kg;

б) триколесни моторни превозни средства с мощност, която не превишава 15 kW;

3. категория А2 - мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя;

4. категория А - мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW:

а) мотоциклети - двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 4, параграф 2, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;

б) триколесни моторни средства - превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "д" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013.

В случая безспорно се касае за мотоциклет, тоест разпоредбите относно триколесни моторни средства не са приложими. Не се касае и за мотопед, поради което и категорията АМ не намира приложение.

По отношение на основните спорни категории А и А2, обаче, разграничителният критерий не е единствено мощността, доколкото категория А включва МПС с мощност над 15 киловата, каквато безспорно има спорният мотоциклет „К.“. За определяне на категорията на мотоциклета е необходимо да се изследват и другите му характеристики освен мощността.

За да се приеме, че правоспособността на водача да управлява процесния мотоциклет е категория А, следва на първо място да се отчете категорията на процесното превозно средство, отбелязана в талона /буква J/, която е L3e и съответно попада в приложното поле на чл. 150а, ал. 2, т. 4, б. „а“ от ЗДвП. По-нататък, видно от свидетелството за регистрация на мотоциклета /л. 6 от делото на СРС/ обемът на двигателя е над 50 куб. см, а именно 953 куб. см /буква P.1/, а максималната му скорост е над 45 км/ч, а именно 242 км/ч /буква T/. Тези три показателя безспорно категоризират въпросния мотоциклет в категория А, както именно е записано и в оспорваното НП. Тоест водачът следва да притежава СУМПС валидно за МПС категория А, каквото същият няма. Следователно правилно е прието от административния орган, че СУМПС не е било валидно за категорията, към която спада управляваното от И. П. МПС – категория А.

В допълнение на това, съдът споделя довода на касатора, че следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 151, ал. 1, т.4 от ЗДвП, а именно минималната възраст за управление на мотоциклет от категория А – навършена двадесет и четири годишна възраст, която към 02.07.2022 г. водачът не притежава.

По изложените съображения жалбата се явява основателна и следва да уважена.

Касаторът претендира юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции като с оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр. с чл.78, ал.8 ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП и чл.27е от НЗПП следва И. П. да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в полза на бюджета на касатора – по 80 /осемдесет/ лева за всяка от съдебните инстанции, общо 160 /сто и шестдесет/ лева. Така мотивиран, Административен съд София-град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.06.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав, постановено по НАХД № 12518/2022 г. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-014971/09.08.2022 г., издадено от Г. В. Б. – „началник група“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на И. Й. П., с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева, за нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА И. Й. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните

работи, [населено място], [улица] направените разноси за юрисконсултско
възнаграждение пред СРС и АССГ в размер общо на 160 /сто и шестдесет/ лв.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: